

Калайната руда се намира на много мѣста, но разработва се тамъ, гдѣто се намира въ голѣмо множество и гдѣто разработванието е отъ практическа важностъ. Въ Европа калайната руда се разработва въ Англия, Чехия и Саксония. Най-много калай се намира въ Корнуелъ (въ Англия), гдѣто едно врѣме Феникиянитѣ и старитѣ Римляни копали калай. Богати ложища на калай има и въ Источна Индия и на полуостровътъ Малака.

Калайната руда (касситеритъ) се намира и въ България. Г. Златарский (Пер. Списание III) пише: „Придружена съ мѣдний пиритъ нахожда се калайната руда, разсѣяна въ тънки жилци до 5 м. м. дебели въ единъ зеленикъвъ еруптивенъ камъкъ при връха на Етрополский Балканъ. Тази руда се намира близу до караула, къмъ връха на прохода, който води отъ Етрополе за Пирдопъ.“

Калайната руда като се гори въ въглища дава калай, който е твърдъ огънкавъ металъ и мекъ и може да се начука на много тънки листи (станиолъ), съ който се загхва тюнтътъ, шоколадата, чай, европейскитѣ сапуни и пр.

Въ търговията калайтъ се продава на тънки пръчки, които можемъ да познаемъ по това, че когато се свиватъ, чува се особенъ пукотъ, който произлиза отъ търканието на кристалическитѣ частички по между имъ. По нѣкога калайтъ съдържа въ себе си арсенъ или е умишлено смѣсенъ съ олово; въ двата тѣзи случаи той е опасенъ особено за домашни ссждове.

Калайтъ служи за излѣти стоки, за химически ссждове, разбива се на калайна хартия, която служи за загъване различни стоки, за мазание огледалата и особено е много практическа за запазванието желѣзото отъ ръждясване. Калайната тенекия се калайдисва и се нарича послѣ бѣла тенекия и намира голѣмо употрѣбение въ промишлеността и търговията.

Сжщо и мѣднитѣ ссждове се калаисватъ и по този начинъ тѣ ставатъ по удобни за готвение, понеже както казвахме, калайтъ не се покварва отъ ястието.

Градътъ Шуменъ, въ княжеството България е особено познатъ по своето добро калаисване на мѣдни ссждове.